

somhed giver det fornødne værn mod misligheder, og det beskikkede tilsyn kan tage stilling til, om ydelsen skal tilbageleveres eller aftalen tiltrædes.

Retsvirkningerne af indtræden i aftalen bliver forskellig, alt eftersom det er konkursboet eller tilsynet, der tiltræder aftalen. Er det konkursboet, som indtræder, eller er det konkursboets dispositioner, som har medført, at tingen ikke kan tilbagegives, f. eks. fordi den er solgt eller forbrugt af konkursboet, har medkontrahenten ligesom efter gældende ret et sædvanligt massekrav mod boet. Er det derimod tilsynet, der før konkursen har tiltrådt aftalen, eller er tingen blevet solgt eller forbrugt inden konkursen, må medkontrahenten stilles på samme måde, som hvis en kontrakt var indgået med tilsynets samtykke, dvs. hans krav fyldestgøres efter de egentlige massekrav, men forud for privilegerede krav, jfr. § 32. Kunne massekrav opstå forud for den egentlige konkurs, kunne dette medføre, at en konkursbehandling blev umuliggjort.

Til nr. 5.

Ændringen er redaktionel. Retsinstitutttet afsætning er bortfaldet ved retsplejeloven.

Til nr. 6.

Ændringen er en følge af lov nr. 149 af 21. april 1965, hvorved edsafklæggelse i retsplejen blev afskaffet.

Til nr. 7-10.

Ændringerne er en følge af nr. 2. § 23, stk. 2, er endvidere undergivet en redaktionel ændring.

Til nr. 11.

§ 27 er ophævet ved lov nr. 129 af 15. april 1930 § 133.

Forslagets § 28 er ny og svarer til § 71 i betænkningssudkastet (bemærkningerne s. 158-60), jfr. de almindelige bemærkninger 5.

Til stk. 1. Som nævnt i bemærkningerne til nr. 2 bør forholdet mellem kreditorerne ikke forrykkes efter fristdagen, og betaling af gæld i denne periode bør derfor kunne afkræftes. I lovforslaget gøres tre undtagelser fra afkræftelse af gældsbetaling. Den første, nemlig at en del af skyldnerens gæld er blevet dækket i overensstemmelse med konkursordenens regler, er ikke udtrykkelig nævnt i betænkningssudkastet og er for så vidt selvfølgelig, men bør dog efter justitsministeriets mening medtages for fuldstændighedens skyld. Er den privilegerede gæld betalt, uden at dækning af massegælden herved er kommet i fare, er der intet behov for afkræftelse, jfr. også princippet i nr. 24 om betaling af løn, og det samme

gælder, hvis der yderligere er betalt et afdrag på den samlede gæld, forudsat dette er sket efter lighedsprincippet i konkurslovens § 35.

Den anden undtagelse er, at betalingen var nødvendig for at afværge tab, og betænkningen nævner s. 159 som eksempler herpå betaling af forfalden leje for erhvervslokaler, forfaldne ydelser efter et pantebrev og skyldig arbejds løn, hvor virksomheden skal holdes i gang.

Den tredje undtagelse, at betalingsmodtageren (kreditor) var i god tro med hensyn til betalingsstandsningen eller indgivelsen af begæring om konkurs eller akkordforhandling, hvortil i lovforslaget er føjet likvidation af et insolvent aktieselskab eller anpartsselskab, må antages at være i overensstemmelse med gældende ret angående betaling af gæld efter indgivelse af konkursbegæring, jfr. princippet i konkurslovens § 2 og domme i Ugeskrift for retsvæsen 1968 s. 548 og 1968 s. 766 kommenteret i 1969 B s. 116.

Til stk. 2. Efter lovforslaget får skyldneren adgang til at disponere over sine aktiver lige til afsigelsen af konkursdekret, fordi mulighederne for en fortsættelse eller fornuftig afvikling af virksomheden ellers kan lide skade. Denne ændring nødvendiggør, at konkursboet får mulighed for at afkræfte dispositioner, som til skade for kreditorerne går ud over, hvad disse hensyn kan begrunde.

I forslaget er ud over de i betænkningssudkastet nævnte hensyn til bevarelse af virksomheden og erhvervelse af dagliglivets fornødenheder medtaget rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser. Det kan f. eks. blive nødvendigt at tage hurtig stilling til et fordelagtigt tilbud om køb af virksomheden eller en del af denne.

Udtryksformen, at dispositionen „afkræftes på boets begæring“, tilsigter ingen realitetsændring i forhold til betænkningssudkastet, men det præciseres herved på den ene side, at dommen skal lyde på afkræftelse, dersom lovens betingelser herfor er til stede, og på den anden side, at det er en betingelse for afkræftelse, at boet — sædvanligvis gennem anlæggelse af retssag, men efter omstændighederne også på anden måde — fremsætter begæring om afkræftelse.

Til stk. 3. Bestemmelsen er i overensstemmelse med betænkningssudkastet. Tilsyn kan være beskikket ifølge § 39 d på skyldnerens anmodning efter anmeldelse om betalingsstandsning eller ifølge § 48, stk. 2, eller § 49, stk. 3, som en betingelse for udsættelse med konkurs. Tilsynets beføjelser er angivet i § 39 d, stk. 3, og de dispositioner og betalinger, som tilsynet efter denne bestemmelse ikke bør tillade, er de samme, som kan afkræftes efter § 28, stk. 1 og 2.